

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 1893

Warszawa, 16 października 2025 r.

Pan

Szymon Hołownia

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o broni i amunicji.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Krzysztofa Szymańskiego.

(-) Konrad Berkowicz; (-) Karina Anna Bosak; (-) Krzysztof Bosak; (-) Bronisław Foltyn; (-) Krzysztof Mulawa; (-) Bartłomiej Pejo; (-) Grzegorz Płaczek; (-) Michał Połuboczek; (-) Krzysztof Szymański; (-) Krzysztof Tuduj; (-) Witold Tumanowicz; (-) Michał Wawer; (-) Ryszard Wilk; (-) Przemysław Wipler; (-) Andrzej Tomasz Zapałowski.

U S T A W A

z dnia ... 2025 r.

o zmianie ustawy o broni i amunicji

Art. 1. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 485) w art. 18 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku pozwoleń na broń wydanych na podstawie art. 10 ust. 3a, ustanie służby w formacjach, o których mowa w tym przepisie, nie stanowi ustania okoliczności faktycznych, o których mowa w ust. 4.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania ustawy oraz rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

Celem projektu ustawy jest umożliwienie osobom, które uzyskały pozwolenie na broń na podstawie art. 10 ust. 3a ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 485), dalej jako: „ustawa o broni i amunicji”, zachowania go po zakończeniu służby w formacjach w nim wymienionych.

Zgodnie z art. 10 ust. 3a ustawy o broni i amunicji „za ważną przyczynę posiadania broni dla pozwolenia na broń do celów ochrony osobistej, osób i mienia uważa się także chęć wzmocnienia potencjału obronnego Rzeczypospolitej Polskiej zadeklarowaną przez funkcjonariusza Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Więziennej, funkcjonariusza innej państwowej formacji uzbrojonej oraz żołnierza zawodowego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli posiada przydzieloną mu broń służbową, a także osobę pełniącą terytorialną służbę wojskową co najmniej dwa lata”.

Obecne przepisy, w szczególności art. 18 ust. 4 ustawy o broni i amunicji, pozwalają na cofnięcie pozwolenia na broń w przypadku ustania okoliczności faktycznych, które stanowiły podstawę do jego wydania. W praktyce, po zakończeniu służby, osoby, które uzyskały pozwolenie na broń na podstawie art. 10 ust. 3a tej ustawy, tracą to pozwolenie, co jest niezgodne z intencją wzmocnienia potencjału obronnego kraju, wyrażoną w nowelizacji tej ustawy z 2023 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 803). Proponowana zmiana zakłada, że ustanie służby nie będzie podstawą do cofnięcia pozwolenia, co pozwoli byłym funkcjonariuszom oraz żołnierzom, przeszkolonym w posługiwaniu się bronią, na dalsze wspieranie obronności Rzeczypospolitej Polskiej.

Jak wspomniano powyżej, zgodnie z art. 10 ust. 3a ustawy o broni i amunicji, pozwolenie na broń do celów ochrony osobistej, osób i mienia może być wydane osobom pełniącym służbę w określonych formacjach mundurowych, które posiadają przydzieloną broń służbową i złożyły deklarację chęci wzmocnienia potencjału obronnego Polski. Niestety po zakończeniu służby, na podstawie art. 18 ust. 4, organy Policji lub Żandarmerii Wojskowej wszczynają postępowania w celu cofnięcia pozwolenia, uznając, że ustały okoliczności uzasadniające jego wydanie (w tym przypadku brak statusu funkcjonariusza lub żołnierza oraz brak posiadanej broni służbowej). Praktyka ta znacząco ogranicza potencjał obronny kraju, ponieważ osoby te, pomimo zakończenia służby, mogą nadal przyczyniać się do obronności, np. poprzez udział w organizacjach proobronnych lub gotowość do działania w sytuacjach kryzysowych. Jest ona również niezgodna z założeniem o racjonalności ustawodawcy, gdyż wyrażone w uzasadnieniu projektu ustawy nowelizującej ustawę o broni i amunicji z 2023 r.¹

¹ <https://orka.sejm.gov.pl/Druki9ka.nsf/0/684DD198D054FBB9C12588CA00371F60/%24File/2628.pdf>; str. 26-28

cele wprowadzanych przepisów są z nią sprzeczne, przez co niweczą ważny planowany skutek tamtej nowelizacji.

2. Przewidywane skutki prawne w tym różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Proponowana zmiana w art. 1 polega na dodaniu w art. 18 ustawy o broni i amunicji po ust. 4 ust. 4a, zgodnie z którym „w przypadku pozwoleń na broń wydanych na podstawie art. 10 ust. 3a, ustanie służby w formacjach, o których mowa w tym przepisie, nie stanowi ustania okoliczności faktycznych, o których mowa w ust. 4.”.

Ustanie służby w formacjach mundurowych nie będzie zatem podstawą do cofnięcia pozwolenia na broń wydanego na podstawie art. 10 ust. 3a. tej ustawy. Nie zmieni to w żaden sposób tego, że pozwolenie będzie mogło być cofnięte w przypadku naruszenia przez byłego funkcjonariusza lub żołnierza innych warunków określonych w ustawie, takich jak brak zdolności psychicznej lub fizycznej, karalność czy naruszenie zasad przechowywania broni. Zmiana nie wprowadza nowych procedur ani obowiązków administracyjnych dla posiadaczy pozwoleń i organów państwowych, co zapewnia jej prostotę i zgodność z zasadą minimalizacji obciążeń.

Proponowana zmiana nie dotyczy prawa Unii Europejskiej, ponieważ regulacje dotyczące pozwoleń na broń pozostają w gestii państw członkowskich.

Projekt ustawy określa w art. 2, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Jest to podstawowe *vacatio legis* zgodne z treścią ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461).

Projektowane rozwiązania są spójne z dotychczasowymi regulacjami pod kątem systemowym i terminologicznym. Projektowane rozwiązania są zgodne z Konstytucją RP, w tym z konstytucyjnym standardem ochrony wolności i praw, rozszerzając w sposób bezpieczny dla jednostek oraz ogółu społeczeństwa prawo do posiadania broni.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe

Projekt ustawy wywoła pozytywne skutki społeczne w kilku aspektach. Po pierwsze proponowana zmiana zwiększy gotowość obronną Polski, umożliwiając byłym funkcjonariuszom i żołnierzom, przeszkolonym w posługiwaniu się bronią, dalsze wspieranie potencjału obronnego. Jednocześnie, utrzymanie istniejących wymogów prawnych oraz zdrowotnych m.in. z art. 15 i art. 18 ust. 1 ustawy o broni i amunicji zapewnia bezpieczeństwo publiczne. Po drugie wpłynie na zmniejszenie obciążeń administracyjnych organów Policji oraz Żandarmerii Wojskowej eliminując konieczność wszczynania postępowań o cofnięcie pozwoleń po zakończeniu służby, co może ograniczyć liczbę sporów administracyjnych i sądowych.

Projekt nie ma bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki ani przedsiębiorczość, ale może wywołać pozytywne skutki gospodarcze, gdyż każde wzmocnienie bezpieczeństwa w kraju wpływa pozytywnie na decyzje o rozpoczęciu prowadzenia działalności gospodarczej lub przeniesieniu jej do Polski.

Projekt nie generuje dodatkowych kosztów dla sektora finansów publicznych. Eliminacja automatycznych postępowań o cofnięcie pozwoleń może zmniejszyć obciążenie administracyjne organów Policji, co może prowadzić do oszczędności w zakresie zasobów ludzkich i administracyjnych.

4. Informacje dodatkowe

Projekt nie był poddawany formalnym konsultacjom społecznym.

Projekt nie zawiera przepisów określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej. Wdrożenie projektowanych przepisów nie spowoduje wzrostu obciążeń administracyjnych mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Projekt ustawy nie ma wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Projekt ustawy jest zgodny z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 236, 1222, 1871, z 2025 r. poz. 222, 621, 622, 769, 1168).

Przedmiot projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zakłada wydania aktów wykonawczych.

Osiągnięcie celu ustawy nie jest możliwe za pomocą innych środków.

Projekt nie zawiera przepisów regulacyjnych i nie określa wymogów dotyczących świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 334, z 2025 r. poz. 619).

Projektowana ustawa nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR) projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Projekt ustawy o zmianie ustawy o broni i amunicji

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Krzysztof Szymański

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

Celem projektu ustawy jest umożliwienie osobom, które uzyskały pozwolenie na broń na podstawie art. 10 ust. 3a ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 485), dalej jako: „ustawa o broni i amunicji”, zachowania go po zakończeniu służby w formacjach w nim wymienionych.

Zgodnie z art. 10 ust. 3a ustawy o broni i amunicji „za ważną przyczynę posiadania broni dla pozwolenia na broń do celów ochrony osobistej, osób i mienia uważa się także chęć wzmocnienia potencjału obronnego Rzeczypospolitej Polskiej zadeklarowaną przez funkcjonariusza Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Więziennej, funkcjonariusza innej państwowej formacji uzbrojonej oraz żołnierza zawodowego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli posiada przydzieloną mu broń służbową, a także osobę pełniącą terytorialną służbę wojskową co najmniej dwa lata”.

Obecne przepisy, w szczególności art. 18 ust. 4 ustawy o broni i amunicji, pozwalają na cofnięcie pozwolenia na broń w przypadku ustania okoliczności faktycznych, które stanowiły podstawę do jego wydania. W praktyce, po zakończeniu służby, osoby, które uzyskały pozwolenie na broń na podstawie art. 10 ust. 3a tej ustawy, tracą to pozwolenie, co jest niezgodne z intencją wzmocnienia potencjału obronnego kraju, wyrażoną w nowelizacji tej ustawy z 2023 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 803). Proponowana zmiana zakłada, że ustanie służby nie będzie podstawą do cofnięcia pozwolenia, co pozwoli byłym funkcjonariuszom oraz żołnierzom, przeszkolonym w posługiwaniu się bronią, na dalsze wspieranie obronności Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z art. 10 ust. 3a ustawy o broni i amunicji, pozwolenie na broń do celów ochrony osobistej, osób i mienia może być wydane osobom pełniącym służbę w określonych formacjach mundurowych, które posiadają przydzieloną broń służbową i złożyły deklarację chęci wzmocnienia potencjału obronnego Polski. Niestety po zakończeniu służby, na podstawie art. 18 ust. 4, organy Policji lub Żandarmerii Wojskowej wszczynają postępowania w celu cofnięcia pozwolenia, uznając, że ustały okoliczności uzasadniające jego wydanie (status funkcjonariusza lub żołnierza oraz posiadana broń służbowa). Praktyka ta znacząco ogranicza potencjał obronny kraju, ponieważ osoby te, pomimo zakończenia służby, mogą nadal przyczyniać się do obronności, np. poprzez udział w organizacjach proobronnych lub

gotowość do działania w sytuacjach kryzysowych. Jest ona również niezgodna z założeniem o racjonalności ustawodawcy, gdyż wyrażone w uzasadnieniu projektu ustawy nowelizującej ustawę o broni i amunicji z 2023 r.² cele wprowadzanych przepisów są z nią sprzeczne, przez co niweczą ważny planowany skutek tamtej nowelizacji.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

- **Nie**

Nie rozważano. Nie ma możliwości podjęcia alternatywnych, w stosunku do projektowanej ustawy, środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

1) Zmiany w przepisach obowiązujących

Proponowana zmiana w art. 1 polega na dodaniu w art. 18 ustawy o broni i amunicji po ust. 4 ust. 4a, zgodnie z którym „w przypadku pozwoleń na broń wydanych na podstawie art. 10 ust. 3a, ustanie służby w formacjach, o których mowa w tym przepisie, nie stanowi ustania okoliczności faktycznych, o których mowa w ust. 4.”.

Ustanie służby w formacjach mundurowych nie będzie zatem podstawą do cofnięcia pozwolenia na broń wydanego na podstawie art. 10 ust. 3a. tej ustawy. Nie zmieni to w żaden sposób tego, że pozwolenie będzie mogło być cofnięte w przypadku naruszenia przez byłego funkcjonariusza lub żołnierza innych warunków określonych w ustawie, takich jak brak zdolności psychicznej lub fizycznej, karalność czy naruszenie zasad przechowywania broni.

2) Przepis końcowy

Projekt ustawy określa w art. 2, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Jest to podstawowe vacatio legis zgodne z treścią ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461).

Projektowane rozwiązania są spójne z dotychczasowymi regulacjami pod kątem systemowym i terminologicznym. Projektowane rozwiązania są zgodne z Konstytucją RP, w tym z konstytucyjnym standardem ochrony wolności i praw. Projektowana ustawa nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

² <https://orka.sejm.gov.pl/Druki9ka.nsf/0/684DD198D054FBB9C12588CA00371F60/%24File/2628.pdf>; str. 26-28

Projekt ustawy wywoła pozytywne skutki społeczne w kilku aspektach. Po pierwsze proponowana zmiana zwiększy gotowość obronną Polski, umożliwiając byłym funkcjonariuszom i żołnierzom, przeszkolonym w posługiwaniu się bronią, dalsze wspieranie potencjału obronnego. Jednocześnie, utrzymanie istniejących wymogów prawnych oraz zdrowotnych m.in. z art. 15 i art. 18 ust. 1 ustawy o broni i amunicji zapewnia bezpieczeństwo publiczne. Po drugie wpłynie na zmniejszenie obciążeń administracyjnych organów Policji oraz Żandarmerii Wojskowej eliminując konieczność wszczynania postępowań o cofnięcie pozwoleń po zakończeniu służby, co może ograniczyć liczbę sporów administracyjnych i sądowych.

Projekt oddziałuje na:

- 1) byłych funkcjonariuszy i żołnierzy, którzy uzyskali pozwolenie na broń na podstawie art. 10 ust. 3a;
- 2) organy administracji publicznej (Policję, Żandarmerię Wojskową) odpowiedzialne za wydawanie i cofanie pozwoleń na broń;
- 3) społeczeństwo, poprzez zwiększenie potencjału obronnego kraju.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Projekt nie ma bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki ani przedsiębiorczość, ale może wywołać pozytywne skutki gospodarcze, gdyż każde wzmocnienie bezpieczeństwa w kraju wpływa pozytywnie na decyzje o rozpoczęciu prowadzenia działalności gospodarczej lub przeniesieniu jej do Polski.

Projekt nie ma bezpośredniego wpływu na rynek pracy. Projekt nie ma wpływu na rozwój regionalny. Projekt nie ma wpływu na środowisko.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Projekt ustawy wywoła pozytywne skutki finansowe. Projekt nie generuje dodatkowych kosztów dla sektora finansów publicznych, natomiast eliminacja automatycznych postępowań o cofnięcie pozwoleń może zmniejszyć obciążenie administracyjne organów Policji, co może prowadzić do oszczędności w zakresie zasobów ludzkich oraz administracyjnych.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Nie dotyczy.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

- Nie

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

- Nie

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

- Nie

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

- Nie

Warszawa, 28 października 2025 r.

BEOS-WPEiM-2227/25

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SP5-III.020.328.7.2025
Data wpływu 28.10.2025

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o broni i amunicji (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Krzysztof Szymański)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje nowelizację ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji¹ (dalej: ustawa).

W obowiązującym stanie prawnym pozwolenie na broń wydaje się, jeżeli wnioskodawca nie stanowi zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego oraz przedstawi ważną przyczynę posiadania broni (art. 10 ust. 1 ustawy). Ustawa zawiera przykładową listę ważnych przyczyn posiadania broni (art. 10 ust. 3 i ust. 3a). Zgodnie z art. 10 ust. 3a ustawy za ważną przyczynę posiadania broni dla pozwolenia na broń do celów ochrony osobistej, osób i mienia uważa się (...) chęć wzmocnienia potencjału obronnego Rzeczypospolitej Polskiej zadeklarowaną przez funkcjonariusza Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Więziennej, funkcjonariusza innej państwowej formacji uzbrojonej oraz żołnierza zawodowego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli posiada przydzieloną mu broń służbową, a także osobę pełniącą terytorialną służbę wojskową co najmniej dwa lata.

Zgodnie z art. 18 ust. 4 ustawy pozwolenie na broń może zostać cofnięte, jeżeli ustały okoliczności faktyczne, które stanowiły podstawę do jego wydania.

¹ Dz. U. z 2024 r. poz. 485.

Projekt ustawy przewiduje dodanie w art. 18 ustawy ust. 4a. Zgodnie z proponowanym przepisem w przypadku pozwoleń na broń wydanych na podstawie art. 10 ust. 3a ustanie służby w formacjach, o których mowa w tym przepisie, nie stanowi ustania okoliczności faktycznych, o których mowa w art. 18 ust. 4 ustawy.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy przywołać dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/555/WE z dnia 24 marca 2021 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni² (dalej: dyrektywa). Dyrektywa reguluje kwestie związane z kontrolą nabywania i posiadania broni. Należy zaznaczyć, że dyrektywa dotyczy ogólnie broni, ale skupia się na broni palnej. Zgodnie z punktem I załącznika I do dyrektywy broń oznacza każdą broń palną określoną w art. 1 dyrektywy oraz broń inną niż broń palna, zgodnie z definicją w ustawodawstwie krajowym. Zgodnie z art. 1 ust. 1 dla celów dyrektywy broń palna oznacza każdą przenośną broń lufową, która miota, jest przeznaczona do miotania lub może zostać przerobiona tak, aby miotała śrut, kule lub pocisk w wyniku działania palnego materiału miotającego, chyba że jest wyłączona z zakresu tej definicji na mocy punktu III załącznika I do dyrektywy.

Dyrektywa wprowadza podział broni palnej na trzy kategorie. Dostęp do każdej z tych kategorii uregulowany jest odrębnie – w zależności od kategorii zasadą jest zakaz dostępu, konieczność uzyskania zezwolenia lub oświadczenie (art. 9-11). Państwa członkowskie mogą wprowadzić jednak, z pewnymi zastrzeżeniami, surowsze przepisy (art. 3).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy państwa członkowskie zezwalają na nabycie i posiadanie broni palnej wyłącznie osobom, które przedstawiają ważną przyczynę i spełniają pozostałe warunki określone w tym przepisie. Stosownie do art. 6 ust. 2 dyrektywy państwa członkowskie muszą posiadać system monitorowania, z którego mogą korzystać stale lub okresowo, w celu zapewnienia, aby warunki udzielania pozwolenia ustanowione w prawie krajowym były spełniane przez cały okres obowiązywania pozwolenia, oraz, między innymi, aby odpowiednie informacje medyczne i psychologiczne były poddawane ocenie. Szczegółowe zasady ustanawia się zgodnie z prawem krajowym. W przypadku gdy którykolwiek z warunków wydania pozwolenia przestaje być spełniony, państwa członkowskie cofają pozwolenie.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Zgodnie z art. 10 ust. 3a ustawy jedną z ważnych przyczyn posiadania broni jest chęć wzmocnienia potencjału obronnego Rzeczypospolitej Polskiej. Dotyczy

² Dz. Urz. UE L 115 z 6.4.2021, s. 1.

to wyłącznie funkcjonariuszy wymienionych w ustawie służb i wyłącznie pozwolenia na broń do celów ochrony osobistej, osób i mienia. Przepis ten nie jest sprzeczny z art. 6 ust. 1 dyrektywy.

Projekt ustawy nie modyfikuje samej ważnej przyczyny posiadania broni, a jedynie przewiduje, że ustanie służby w formacjach wymienionych w art. 10 ust. 3a ustawy nie będzie oznaczać ustania tej ważnej przyczyny. Proponowany przepis nie jest sprzeczny z art. 6 ust. 2 dyrektywy.

4. Konkluzje

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o broni i amunicji nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Autor:

Bartosz Pawłowski

ekspert ds. legislacji

w Biurze Ekspertyz

i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz

i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

/podpisano elektronicznie/

Warszawa, 28 października 2025 r.

BEOS-WPEiM-2228/25

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS - III. 020.328. 8.2025

Data wpływu 28.10. 2025

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o broni i amunicji (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Krzysztof Szymański) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy przewiduje nowelizację ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji¹ (dalej: ustawa).

W obowiązującym stanie prawnym pozwolenie na broń wydaje się, jeżeli wnioskodawca nie stanowi zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego oraz przedstawi ważną przyczynę posiadania broni (art. 10 ust. 1 ustawy). Ustawa zawiera przykładową listę ważnych przyczyn posiadania broni (art. 10 ust. 3 i ust. 3a). Zgodnie z art. 10 ust. 3a ustawy za ważną przyczynę posiadania broni dla pozwolenia na broń do celów ochrony osobistej, osób i mienia uważa się (...) chęć wzmocnienia potencjału obronnego Rzeczypospolitej Polskiej zadeklarowaną przez funkcjonariusza Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Więziennej, funkcjonariusza innej państwowej formacji uzbrojonej oraz żołnierza zawodowego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli posiada przydzieloną mu broń służbową, a także osobę pełniącą terytorialną służbę wojskową co najmniej dwa lata.

Zgodnie z art. 18 ust. 4 ustawy pozwolenie na broń może zostać cofnięte, jeżeli ustały okoliczności faktyczne, które stanowiły podstawę do jego wydania.

Projekt ustawy przewiduje dodanie w art. 18 ustawy ust. 4a. Zgodnie z proponowanym przepisem w przypadku pozwoleń na broń wydanych na podstawie art. 10 ust. 3a ustanie służby w formacjach, o których mowa w tym przepisie, nie stanowi ustania okoliczności faktycznych, o których mowa w art. 18 ust. 4 ustawy.

¹ Dz. U. z 2024 r. poz. 485.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o broni i amunicji **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

Bartosz Pawłowski
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/podpisano elektronicznie/